

19: 24 (22; 26) проти 28 (26; 30) бали ($p < 0,05$). Встановлено взаємозв'язок між сумарним рівнем тривоги і депресії та вираженістю когнітивних порушень ($r = -0,36$; $p < 0,05$).

У хворих на ІХС після перенесеного COVID-19 спостерігалось підвищення тону симпатичного (LF) та парасимпатичного (HF) відділу вегетативної нервової системи (ВНС) протягом доби (на 80,18 % ($U = 342,0$; $p < 0,05$) та на 57,73 % ($U = 338,0$; $p < 0,05$) відповідно), збільшення співвідношення LF/HF в денний період на 24,13% ($U = 336,0$; $p < 0,05$), активація повільно діючих гуморальних механізмів регуляції на тлі збільшення стрес-індексу в 1,7 рази ($U = 388,0$; $p < 0,05$) та індексу централізації в 1,4 рази ($U = 388,0$; $p < 0,05$). В групі хворих на ІХС після перенесеного COVID-19 встановлено широкий спектр кореляційних зв'язків між рівнем ТДР, когнітивних розладів та показниками ВСР: LF, HF, індексом централізації, триангулярним та стрес-індексом, що підтверджує спільні патогенетичні ланки виявлених порушень.

Висновки. У пацієнтів з ІХС та перенесеним COVID-19 спостерігається збільшення частоти виявлення та ступеню проявів ТДР та когнітивних розладів, що супроводжується вегетативною дисфункцією та призводить до напруження функціонально-адаптивного стану серцево-судинної системи. Кореляції між ТДР, вегетативними та когнітивними розладами у пацієнтів з ІХС після перенесеного COVID-19 свідчать про взаємозв'язок дезадаптації ВНС з більш високою інтенсивністю проявів тривоги та депресії.

Ступінь депресії в пацієнтів з ішемічною хворобою серця

Л.В. Распутіна, Д.В. Діденко, Ю. Григор'єва, Д.І. Мартиненко

Вінницький національний медичний університет імені М.І. Пирогова
КНП «ВРЦСП», Вінниця

Мета – визначити наявність та ступінь вираженості депресії у пацієнтів стабільною ішемічною хворобою серця (ІХС), що були госпіталізовані в кардіологічне відділення КНП «ВРЦСП» м. Вінниця.

Матеріали та методи. У дослідження включено 84 пацієнта, які перебували на стаціонарному лікуванні в кардіологічному відділенні КНП «ВРЦСП» м. Вінниця у період січень 2023 року – вересень 2023 року. Середній вік обстежених становив $62,3 \pm 0,6$ років, серед обстежених було 53 чоловіка (63,1%), середній вік – $60,1 \pm 1,2$ роки та 31 жінка (36,9 %), середнього віку $67,3 \pm 1,5$ років, $p = 0,007$. Розподіл пацієнтів на вікові групи представлені так: до 40 років було 7,1 %, 41–50 років – 11,9 %, 51–60 років

– 26,2 %, 61–75 років – 41,7 % та старше 75 років – 41,7 %. Всі пацієнти для оцінки ступеня та виразності ознак депресії були проанкетовані за допомогою анкети PHQ-9.

Результати. Залежно від отриманих балів за анкету PHQ-9 всі пацієнти були розподілені наступним чином: 0–4 бали (відсутня депресія) виявлено у 21 пацієнта (25 %), серед них 16 (30,1 %) чоловіки та 5 (16,1 %) жінки. 5–9 балів відповідали легкій депресії, таких пацієнтів було 33 (39,3 %), чоловіків 21 (39,7 %) та жінок 12 (38,7 %). Відповіді 10–14 балів відповідали помірно вираженій депресії, що виявлено у 21 пацієнта (25 %), чоловіків було 12 (22,6 %) та 9 жінок (29 %). Виражену депресію діагностовано при 15–19 балах, що виявлено у 7 осіб (8,3 %), 3 чоловіків та 4 жінок. Важка депресія, що визначалась як 20–27 балів відповідно до анкетування діагностовано 2 пацієнтів (2,4 %) 1 чоловіка та 1 жінки. Достовірної відмінності між статтю та віком в групах з різним ступенем депресії не встановлено. В той же час у пацієнтів з легкою та помірною депресією достовірно більше було пацієнтів зі стажем АГ понад 10 років, відповідно 42,6 %, $p = 0,049$. В групі пацієнтів з важкою та вираженою депресією таких пацієнтів було 66,7 %, $p = 0,012$. Також на відміну від осіб без депресії, у пацієнтів легкою та помірною депресією достовірно частіше мало місце багатосудинне враження коронарних артерій – 48,1 %, $p = 0,05$. В групі пацієнтів з вираженою та важкою депресією таких осіб було 33,3 %, $p = 0,043$. Також у пацієнтів з різним ступенем виразності депресії достовірно більше було осіб з ознаками серцевої недостатності, що відповідали III функціональному класу, $p = 0,0015$.

Висновки. встановлено, що ознаки депресії виявлено у 75 % осіб з ІХС, більшість обстежених мали ознаки легкої депресії, лише 10 % – виражений та важкий ступінь. Відсутність відмінності за супутніми захворюваннями, дозволяє припустити, що наявність та ступінь депресії не залежали від коморбідності та певних захворювань у пацієнтів ІХС в нашому дослідженні.

Вплив запалення в пацієнтів з аксіальним спондилоартритом на прогресування ішемічної хвороби серця

А.О. Ситенко

ДУ «Національний науковий центр «Інститут кардіології, клінічної та регенеративної медицини імені академіка М.Д. Стражеска» НАМН України, Київ

Серцево-судинні захворювання (ССЗ) є основною причиною летальності у всьому світі, а пацієн-